

וְכָל זְמַן שֶׁיִּכְנַס וַיֵּצֵא; יִפְגַּע בְּיַחְדוֹ הַשֵּׁם שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּב"ה, וַיִּזְכֹּר אֲהַבְתּוּ וַיַּעֲבֹד מִשְׁנֵתוֹ וּשְׂגִיטוֹ בְּהַבְלֵי הַזְּמַן. וַיֵּדַע; שְׂאִין דָּבָר הַעוֹמֵד לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אֲלֵא יֵדְעַת צוֹר הַעוֹלָם וּמַיְדָּה הוּא חוֹזֵר לְדַעְתּוֹ, וְהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי מִישְׁרִים. (הַרְמַב"ם הַלְכוֹת מִזְוָה סוּף פ"ו)

מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל זְכוּרֹן יְחִיד הַשֵּׁם

הַשֵּׁם הוּא הָאֱלֹהִים בְּעַל הַכּוֹחוֹת כָּלֵם וְאִין עוֹד מִלְבָּדוֹ יִתְבָּרַךְ שׁוּם כַּח בְּעוֹלָם.

לְעוֹלָם צְרוּף הָאָדָם לְהַקְדִּים תְּפִלָּה לְצַרְהָ לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שְׁמַיִם
שְׁלֵא יֵאָרַע לוֹ שׁוּם נֶזֶק (זוה"ק) יִנִּיחַ יְדוֹ עַל הַמִּזְוָה וַיֵּאמֶר:

וַיִּשְׁמְדוּ יְיָ צְלִי עַל יַד יְמוּיָי וַיִּשְׁמְדוּ צֵאתִי וּבּוֹאִי
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. (רמ"א, הגר"ח קניבסקי זצ"ל)
ש-דֵי יִצְוֵנִי מֵיַעַד הַדָּע, וּמִכָּל חֶטָּא וּלְשׁוֹן הַדָּע
וּמִכָּל צָרָה וְהַפְסֵד יִחְלַצְנִי, א-ל-ש-דֵי רַפְּאֵנִי חֲזַקְנִי
וְאִמְצָנִי, בְּךָ אֲנִי בּוֹטָח בְּרַכְנִי כָּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵי, וּבְכָל
אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה הַצְּלִיחֵנִי וְהַדְּוִיחֵנִי.

(סידור הארז"ל, של"ה חיד"א, בא"ה, כה"ח, קב הישר)

• בְּעַל הַכּוֹחוֹת כָּלֵם: שְׁמִשְׁפִּיעַ כַּח כָּל הַנְּבִיאִים כָּל רִגְעַת וּמִסְדָּרֵם כְּרַצוֹנוֹ.

מִצְוַת יְחִיד הַשֵּׁם מְזַכֵּרִים בְּפֶה פַעֲמִיִּים בַּיּוֹם בַּק"ש שְׁחֵרִית וְעַרְבִית וְכַן בְּעֵלְמֵינוּ
לְשִׁבְחַת חַיִּיבָה תְּמִידִי לֹא תִפְסַק מֵהָאָדָם, וְכָל רִגְעַת שֶׁיִּחְשׁוּב בָּהּ קָיָם מִצְוַת
עֲשֵׂה שְׂאִין קָצֵי לְמַתַּן שְׂכָרָה וְהוּא לְהֶאֱמִין וּלְקַבּוֹעַ בְּלִבְּ שֵׁם הוּא מְקוּם
תְּחוּשֵׁת הַחוּשִׁים וְאִזּוֹ חַי בְּהַפְרָה זוֹ שְׁפָל כַּח בְּבְרִיאָה הוּא רַק גִּילּוֹי כּוֹחוֹתָיו
יִתְבָּרַךְ וְהוּא אֲדוֹן הַכָּל בְּעַל הַכּוֹחוֹת כָּלֵם וְאִין מְנַהֵג לְעוֹלָם וּלְשׁוּם בְּרִיָּה
אֲלֵא הוּא, אִין מַעֲכָב עַל יְדוֹ וְאִין מוֹנֵעַ לְרַצוֹנוֹ וְכָל הַמְקַרִּים שֶׁבְּעוֹלָם הַטּוֹבִים
וְהָרָעִים בָּאִים מִכּוֹחוֹ וּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית וְאִין בָּהֶם טַעַב כָּלֵל.

(דעת תבונות לרמח"ל, מ"ב ס"א א' ביאור הלכה, הגר"א וינטרוב זצ"ל על נפש החיים, ימלא פי תהלתך)

כָּל הַזְּהִיר בְּמִצְוַת מִזְוָה עַל יְדֵי שְׂאֹכְרֵי יְחִידוֹ יִתְבָּרַךְ זֹכֶה בְּזֶה לְאַרְיִכוֹת יְמֵיו וַיְמִי
בְּנִיּוֹ. (שו"ע רפ"ה ט"ז)

מִשְׁרָשֵׁי הַמִּצְוָה הַיּוֹת זְכוּרֹן לְאָדָם בְּאִמּוֹנַת הַשֵּׁם וְיַחְדוֹ שְׁמוֹ כָּכָל זְמַן שֶׁיִּכְנַס
וַיֵּצֵא מִבֵּיתוֹ כִּי בְהִיּוֹת הָאָדָם זֹכֵר יְחִיד הַשֵּׁם וּמְלַכּוֹתוֹ וְהַשְׁגָּחָתוֹ עָלָיו יִתֵּן אֵל לְבוֹ
פִּי עֵינָי הַשֵּׁם פְּקוּחוֹת עַל כָּל דְּרָכָיו וְלֹא יוּכַל לְהַחֲבִיא מִמֶּנּוּ אַחַת מִכָּל מַחֲשַׁבוֹתָיו,
תַּהֲיֶה לוֹ מַחֲשַׁבְתּוֹ זֹאת לְמִשְׁמַר כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ שְׁלֵא יִמְשֹׁף אַחֲרָי הַבְּלִי הַעוֹלָם
וְתִאֲוֹתָיו. (חינוך מצוה ת"כ תכ"ג)

כִּשְׁנֵכְנַס וַיֵּצֵא יִזְכֹּר שֶׁהֵשֵׁם שׁוֹמֵר אוֹתוֹ בְּבִית וּבִשְׂדֵה וְעַל יְדֵי כֵן נִחְשַׁבֵּת לוֹ מִצְוַת
מִזְוָה כָּל יוֹם לְכַנִּיּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּמִצְוַת צִיצִית וְהַתְּפִלִּין. (חורדים פ' ט"ז סעי' כ"א)

"כִּשְׂפֵהאָדָם קוֹבַע בְּלָבוֹ לְאִמּוֹר, הֲלֵא הַשֵּׁם הוּא הָאֱלֹהִים הָאֱמִתִּי, וְאִין עוֹד מִלְבָּדוֹ
יִתְבָּרַךְ שׁוּם כַּח בְּעוֹלָם הוּא עֵינָיו גְּדוֹל וְסִגְלָה נִפְלְאָה, לְהַסִּיר וּלְבַטֵּל מֵעֵלְיוֹ כָּל דִּינָיו
וְרַצוֹנוֹת אַחֲרָי, שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁלֵּט בּוֹ וְלֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם רוּשֵׁם כָּלֵל"

(נפש החיים שער ג' פ' י"ב)